

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Λουκ. η' 26-39)

Εκείνο τόν καιρό, καθώς ἔφτασε ὁ Ἰησοῦς στήν περιοχή τῶν Γαδαρηνηῶν, τόν συνάντησε κάποιος ἄντρας ἀπό τήν πόλη, πού εἶχε μέσα του δαιμόνια ἀπό πολύν καιρό. Ροῦχο δέν ντυνόταν οὔτε ἔμενε σέ σπίτι, ἀλλά ζοῦσε στά μνήματα. Ὅταν εἶδε τόν Ἰησοῦ, ἔβγαλε μία κραυγή, ἔπεσε στά πόδια του καί τοῦ εἶπε μέ δυνατή φωνή: «Τί δουλειά ἔχεις ἐσύ μ' ἐμένα Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ ὑψίστου Θεοῦ; Σέ παρακαλῶ μή μέ βασανίσεις». Αὐτά τά εἶπε, γιατί ὁ Ἰησοῦς εἶχε διατάξει τό δαιμονικό πνεῦμα νά βγεῖ ἀπό τόν ἄνθρωπο. Ἀπό πολλά χρόνια τόν εἶχε στήν ἐξουσία του, καί γιά νά τόν συγκρατήσουν τόν ἔδεναν μέ ἄλυσίδες καί τοῦ ἔβαζαν στά πόδια σιδερένια δεσμά. Ἐκεῖνος ὁμως ἔσπαζε τά δεσμά, καί τό δαιμόνιο τόν ὀδηγοῦσε στίς ἐρημιές. Ὁ Ἰησοῦς τόν ρώτησε: «Ποιό εἶναι τό ὄνομά σου;» Ἐκεῖνος ἀπάντησε: «Λεγεών»· γιατί εἶχαν μπεῖ μέσα του πολλά δαιμόνια. Τά δαιμόνια, λοιπόν, τόν παρακαλοῦσαν νά μήν τά διατάξει νά πᾶνε στήν ἄβυσσο. Ἐκεῖ κοντά ἦταν ἓνα κοπάδι ἀπό πολλούς χοίρους πού ἔβοσκαν στό βουνό, καί τά δαιμόνια παρακαλοῦσαν τόν Ἰησοῦ νά τούς ἐπιτρέψει νά μποῦν στους χοίρους, καί τούς τό ἐπέτρεψε. Βγήκαν, λοιπόν, ἀπό τόν ἄνθρωπο καί μπήκαν στους χοίρους. Τότε τό κοπάδι ὄρμησε πρὸς τόν γκρεμό καί πνίγηκε στή λίμνη. Μόλις οἱ βοσκοί εἶδαν τί ἔγινε, ἔφυγαν καί τό εἶπαν στήν πόλη καί στήν ὑπαθρο. Βγήκαν οἱ ἄνθρωποι νά δοῦν τί ἔγινε καί ἦρθαν κοντά στόν Ἰησοῦ. Βρῆκαν τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν ὁποῖο βγήκαν τά δαιμόνια νά κάθεται δίπλα στόν Ἰησοῦ, νά φοράει ροῦχα καί νά φέρεται λογικά, καί φοβήθηκαν. Ὅσοι εἶχαν δεῖ τί εἶχε γίνει, τοῦς εἶπαν γιά τό πῶς ὁ δαιμονισμένος σώθηκε. Τότε ὄλο τό πλῆθος ἀπό τήν περιοχή τῶν Γαδάρων παρακαλοῦσαν τόν Ἰησοῦ νά φύγει ἀπό κοντά τους, γιατί τοῦς εἶχε πιάσει μέγας φόβος. Ἐκεῖνος μπήκε στό πλοιάριο γιά νά γυρίσει πίσω. Ὁ ἄνθρωπος ἀπό τόν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τά δαιμόνια τόν παρακαλοῦσε νά τόν πάρει μαζί του. Ὁ Ἰησοῦς ὁμως τοῦ εἶπε νά φύγει, μέ τά παρακάτω λόγια: «Γύρισε στό σπίτι σου καί διηγήσου ὅσα ἔκανε σ' ἐσένα ὁ Θεός». Ἐκεῖνος ἔφυγε διαλαλώντας σ' ὅλη τήν πόλη ὅσα ἔκανε σ' αὐτόν ὁ Ἰησοῦς.

Παρακαλεῖσθε ὅπως φυλάγετε τό παρόν ἐντυπο λόγο θρησκευτικοῦ περιεχομένου καί τῶν εἰκόνων

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

† **ΣΤ' ΔΟΥΚΑ, Ἀβερκίου ἰσαποστόλου**
Εὐλαλίου ἐπισκόπου Λαμπούσης τῆς Κύπρου
ΚΥΡΙΑΚΗ 22 Ὀκτωβρίου 2017

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Γαλ. α' 11-19)

Αδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδάχθην, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἠκούσατε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφήν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ἐδίωκον τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπόρθουν αὐτήν, καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτῆς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς ὁ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου καὶ καλέσας διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ἀποκαλύψαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί, ἵνα εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα πρὸς τοὺς πρὸ ἐμοῦ ἀποστόλους, ἀλλὰ ἀπῆλθον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν. Ἐπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκαπέντε· Ἐτερον δὲ τῶν ἀποστόλων οὐκ εἶδον εἰ μὴ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Ἡ Ὁρθοδοξία δὲν εἶναι βιβλιοθήκη, τὴν ὁποία μπορεῖς νὰ μελετήσεις, ἀλλὰ βίωμα τὸ ὁποῖο καλεῖσαι νὰ ζήσεις.

Ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Γαλ. α' 11-19)

Αδελφοί, πρέπει να ξέρετε πώς τό ευαγγέλιο πού σās κήρυξα ἐγώ δέν προέρχεται ἀπό ἄνθρωπο. Γιατί κι ἐγώ οὔτε τό παρέλαβα οὔτε τό διδάχτηκα ἀπό ἄνθρωπο, ἀλλά μου τό ἀποκάλυψε ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἀσφαλῶς ἔχετε ἀκούσει γιά τή διαγωγή μου ὅσον καιρό ἀνήκα στήν ἰουδαϊκή θρησκεία, ὅτι καταδίωκα μέ πάθος τήν ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ καί προσπαθοῦσα νά τήν ἐξαφανίσω. Καί πρόκοβα στόν ἰουδαϊσμό πιά πολύ ἀπό πολλούς συνομήλικους συμπατριῶτες μου, γιατί εἶχα μεγαλύτερο ζήλο γιά τίς προγονικές μου παραδόσεις. Ὁ Θεός ὅμως μέ εἶχε ξεχωρίσει ἀπό τήν κοιλιά τῆς μάνας μου καί ἡ χάρις του μέ εἶχε καλέσει νά τόν ὑπηρετήσω. Ὅταν, λοιπόν, εὐδόκησε νά μοῦ ἀποκαλύψει τόν Υἱό του γιά νά φέρω στούς ἐθνικούς τό χαρμόσυνο μήνυμα γι' αὐτόν, δέ στηρίχθηκα σ' ἀνθρώπινες δυνάμεις· οὔτε ἀνέβηκα στά Ἱεροσόλυμα νά δῶ ἐκείνους πού ἦταν ἀπόστολοι πρίν ἀπό μένα, ἀλλά ἔφυγα στήν Ἀραβία, καί ὕστερα ξαναγύρισα στή Δαμασκό. Ἐπειτα, μετά ἀπό τρία χρόνια, ἀνέβηκα στά Ἱεροσόλυμα νά γνωρίσω ἀπό κοντά τόν Πέτρο, κι ἔμεινα κοντά του δεκαπέντε μέρες. Ἄλλον ἀπόστολο δέν εἶδα, παρά τόν Ἰάκωβο, τόν ἀδερφό τοῦ Κυρίου.

Ὁ δρόμος πού ὀδηγεῖ στήν τελειότητα εἶναι μακρός. Εὐχέστε στό Θεό νά σās δυναμώνει. Νά ἀντιμετωπίζετε μέ ὑπομονή τίς πτώσεις σας καί, ἀφοῦ γρήγορα σηκωθείτε, νά τρέχετε καί νά μὴ στέκεστε, σάν τὰ παιδιά, στόν τόπο πού πέσατε, κλαίγοντας καί θρηνώντας ἀπαρηγόρητα.

Ἅγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Λουκ. η' 26-39)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τήν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἰκανῶν, καί ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καί ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενον, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν καί ἀνακράξας προσέπεσεν αὐτῷ καί φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καί σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καί ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καί πέδαις φυλασσόμενος, καί διαρρήσων τὰ δεσμὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν· καί παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἰκανῶν βοσκομένη ἐν τῷ ὄρει· καί παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καί ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους, καί ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καί ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καί ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καί εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καί ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καί εὖρον καθήμενον τὸν ἀνθρώπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καί σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καί ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.